

Дело С-467/05

Наказателно производство

срещу

Giovanni Dell'Orto

(Преюдициално запитване,
отправено от съдия-следователя от Tribunale di Milano)

„Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси —
Рамково решение 2001/220/ПВР — Директива 2004/80/ЕО — Понятие за
пострадал от престъпление в наказателно производство — Юридическо
лице — Връщане на вещи, иззети в хода на наказателно производство“

Заключение на генералния адвокат г-жа J. Kokott, представено на 8 март
2007 г. I - 5561
Решение на Съда (трети състав) от 28 юни 2007 г. I - 5585

Резюме на решението

1. *Преюдициални въпроси — Въпрос относно тълкуването на рамково решение, прието на основание дял VI от Договора за ЕС (член 234 ЕО; член 35 ЕС и член 46, буква б) ЕС)*

2. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси (член 234 ЕО; член 35 ЕС и член 46, буква б) ЕС)*
3. *Актове на институциите — Прилагане във времето — Процесуални правила*
4. *Европейски съюз — Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Правно положение в наказателното производство на пострадалите от престъпления — Рамково решение 2001/220 (член 1, буква а), член 2, параграф 1 и член 8, параграф 1 от Рамково решение 2001/220 на Съвета)*

1. Фактът, че акт за препращане относно тълкуването на рамково решение, прието на основание дял VI от Договора на ЕС, не споменава член 35 ЕС, а се позовава на член 234 ЕО, не може сам по себе си да доведе до недопустимостта на преюдициалното запитване. Още повече че Договорът за ЕС не предвижда нито изрично, нито мълчаливо формата, в която националната юрисдикция трябва да представи своето преюдициално запитване.

счита, че е необходимо решение по този въпрос, за да може да се произнесе, така че практиката на Съда относно допустимостта на поставените преюдициални въпроси по член 234 ЕО е по принцип приложима към преюдициалните запитвания, отправени до Съда на основание член 35 ЕС.

(вж. точка 36)

2. По силата на член 46, буква б) ЕС предвиденият в член 234 ЕО режим се прилага спрямо член 35 ЕС, при условие че са спазени предвидените в последния член изисквания. По подобие на член 234 ЕО член 35 ЕС подчинява сезирането на Съда с преюдициално запитване на условието националната юрисдикция да

От това следва, че презумпцията за относимост, която се свързва с поставените от националните юрисдикции преюдициални въпроси, може да не се приложи само в изключителни случаи, когато е ясно, че исканото тълкуване на указанияте в тези въпроси разпоредби от правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора по главното производство, или когато въпросът е от хипотетично естество, или когато Съдът не разполага с необходимите фактически или правни елементи, за да бъде полезен с отговора на поставените

му въпроси. С изключение на тези хипотези, Съдът по правило е длъжен да се произнесе по преюдициалните въпроси, които се отнасят до тълкуване на указанията в член 35, параграф 1 ЕС актове.

приложимото вътрешно право в съответствие с него.

(вж. точки 48—49)

(вж. точки 34 и 39—40)

3. Процесуалните норми се считат по правило за приложими към всички висящи спорове от датата, на която влизат в сила, за разлика от материалноправните норми, които обикновено се тълкуват като неприложими към положения, съществуващи преди влизането им в сила.
4. Рамковото решение 2001/220 относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления трябва да се тълкува в смисъл, че в рамките на наказателно производство, и по-специално на производство по привеждане в изпълнение, последващо окончателна осъдителна присъда, понятието „пострадал от престъпление“ по смисъла на Рамковото решение не включва юридическите лица, които са претърпели вреди, пряко причинени от действия или бездействия в нарушение на наказателното право на държава-членка.

Въпросът обаче за правораздавателните правомощия във връзка с решение за връщане на пострадалия от престъпление на вещи, иззети в хода на наказателното производство, се отнася към процесуалните норми, така че никаква пречка относно прилагането на закона във времето не може да се противопостави на това да се вземат предвид по спор във връзка с този въпрос съответните разпоредби от Рамково решение 2001/220 относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления с оглед тълкуване на

Всъщност да се тълкува Рамковото решение в смисъл, че има предвид и юридически лица, които претендират, че са претърпели вреди, пряка последица от престъпление, би противоречало дори на буквата на член 1, буква а) от Рамковото решение, което има предвид само физически лица, претърпели вреди, пряка последица от деяния, в нарушение на наказателното право на държава-членка. Към това следва да се прибави, че никоя друга разпоредба от Рамковото решение не съдържа указание, според което законодателят на Европейския

съюз е възнамерявал да разшири понятието за пострадал от престъпление до юридическите лица за целите на прилагането на Рамковото решение. Тъкмо напротив, много разпоредби от него, сред които по-конкретно член 2, параграфи 1 и 2 и член 8, параграф 1, потвърждават, че целта на законодателя е била да посочи само физическите лица, които са пострадали от вреди, последица от престъпление.

Директива 2004/80 относно обезщетението на жертвите на престъпления не може да промени това тълкуване. Всъщност дори да се приеме, че

разпоредбите на директива, приета въз основа на Договора за ЕО, могат да имат някаква последица за тълкуването на разпоредбите на рамковото решение, основано на Договора за ЕС, и че понятието за пострадал от престъпление по смисъла на директивата може да се тълкува като отнасящо се до юридически лица, директивата и рамковото решение не се намират в нито едно отношение във връзка, която да обоснове единно тълкуване на въпросното понятие.

(вж. точки 53—55, 57—58, 60 и диспозитива)